

[**Aksel Larsen.**]

menneskeheden. Men milliarden til militæret kan spares.

Ved begrænsning af statens forbrug, ved nedskæring af militærudgifterne spares der valuta, og statens økonomi bedres betydeligt, langt mere end den bedres ved de skatter og andre byrder, der gennem kriselovene lægges på befolkningen. Derved bliver der mulighed for afskaffelse af skatter, først og fremmest af den uretfærdige tøjsskat. Derved bliver der mulighed for et forøget boligbyggeri med en husleje, almindelige mennesker kan betale. Derved frigøres midler til produktiv investering, og beskæftigelsesgraden vil stige. Så kan også løfterne til ungdommen om uddannelse og arbejde omsættes i handling, og det er måske den allermost produktive investering, det danske samfund kan foretage.

Om regeringen havde villet, kunne den have indledt en sådan politik. Den foretrak sin kriselovsbuket, hvis sidste uskønne blomst, motorskatte, den vil plukke i dag. Den har magt til det her i folketinget, men vi nærer ikke tvivl om, at folkets flertal vil foretrække en politik efter de grundlinjer, vi har lagt frem. Den vil vi fortsat arbejde for. Men vi vil stemme imod den permanent forhøjede motorbeskatning.

Holmberg: Vi har jo haft lovforslaget til behandling tidligere, men inden vi går til den endelige afstemning, vil jeg gøre opmærksom på, at vi fra oppositionens side har erklæret os villige til at forhandle om tidspunktet for aftrappingsordningens påbegyndelse og i samme forbindelse om finansministerens forslag om merprovenu, når bare vi kunne få begyndt en afvikling. Men socialdemokratiet, det radikale venstre og retsforbundet har nægtet dette.

Jeg kan på det konservative folkepartis og venstres vegne anbefale at stemme imod dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges med 82 stemmer mod 60.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Eneste behandling af indstilling fra udvalget til valgs prøvelse (angående Thorstein Petersens mandat).

(Betænkning og indstilling fra udvalget til valgs prøvelse findes i tillæg B. sp. 77).

Ordføreren for udvalget til valgs prøvelse (*Edel Saunte*): Det er en meget ubehagelig pligt, der i dag er pålagt mig som ordfører for udvalget til valgs prøvelse, at stille forslag om en beslutning, der vil medføre, at et medlem af det høje ting mister sit mandat. Problemet har været overvejet på det nøjeste i udvalget, der også har ment det rimeligt at drøfte spørgsmålet med udvalget for forretningsordenen, inden det afgav betænkning.

Vi har måttet behandle sagen både som en rent principiel sag i anledning af, at det er første gang, en sådan sag diskuteres efter vedtagelsen af grundloven af 1953, og som en rent personlig sag med en gennemgang af højesteretsdommen.

Ved den nye grundlov bortfaldt reglen om fortabelse af valget som følge af idømt straf, og det var derfor en selvfølge, at man måtte drøfte udformningen af en bestemmelse om fortabelse af valgbarhed og dermed fortabelse af mandatet som folketingsmand ved idømmelse af straf. Man kunne her ikke anvende det gamle kriterium: en i den offentlige mening vanærende dom, da dette begreb af resocialiseringshensyn var udgået af dansk strafferet, og man valgte så begrebet: uværdig i almindeligt omdømme til at være medlem af folketinget, således at der skal foreligge en straffedom, inden spørgsmålet om vedkommendes værdighed eller ikke-værdighed kan tages op til debat.

Samtidig gik man bort fra at fastlægge i valgloven en bestemt straffeart og en bestemt strafferamme. Når man ønskede i folketinget at stå helt frit i sin bedømmelse, har det utvivlsomt været af forskellige hensyn.

For det første ønskede man klart at have ret til at se bort fra rene politiske forseelser; men at sige det i en lovtæst kunne bringe uheldige resultater. Politiske forseelser er ofte kombineret med rene borgerlige forbrydelser, og folketinget må her bevare sin frie ret til at bedømme, om forseelsen virke-